

PLADS TIL NATUREN

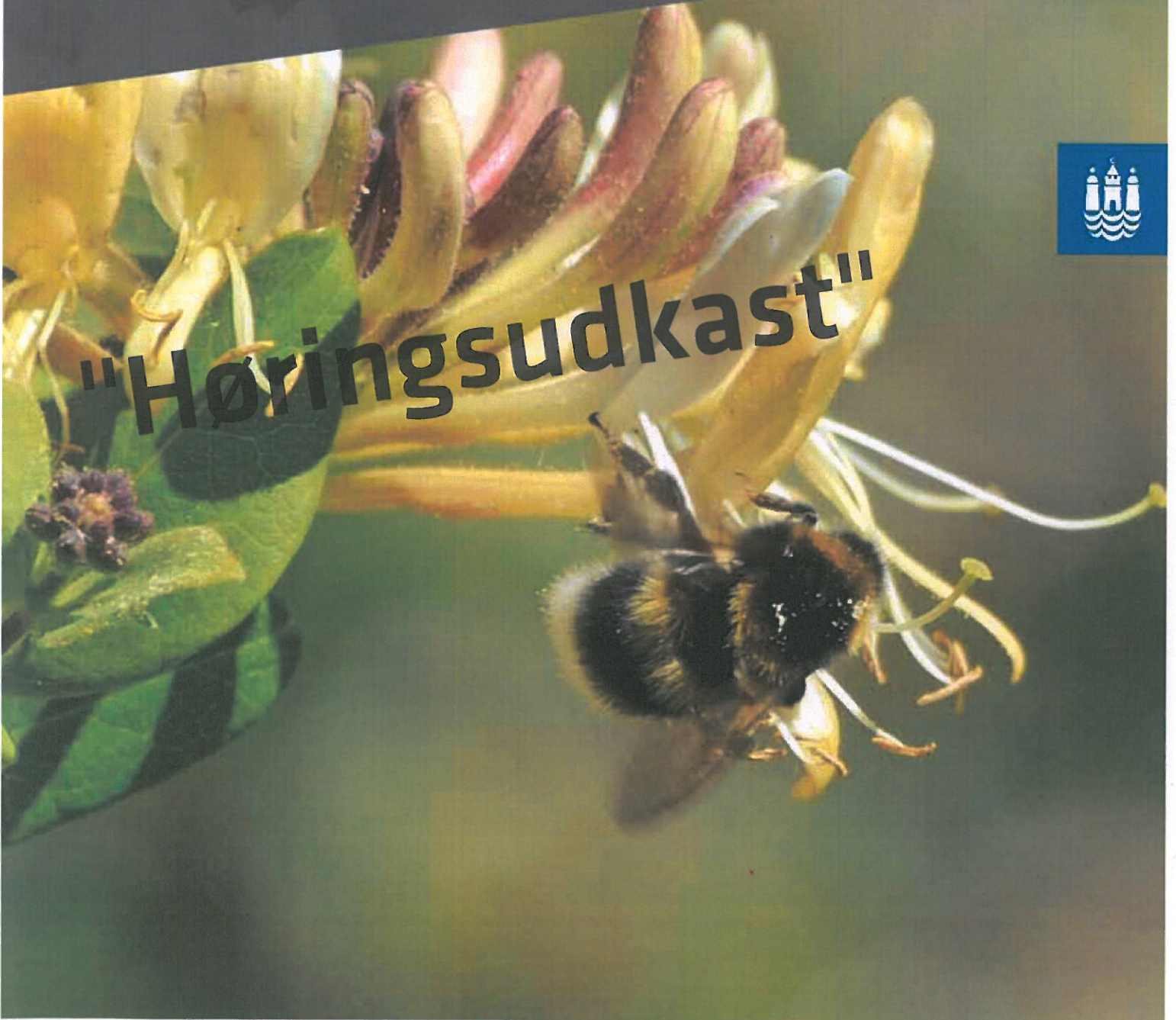
Strategi for biologisk mangfoldighed
i København

SAMMEN
OM BYEN

KØBENHAVNS KOMMUNE
Teknik- og Miljøforvaltningen

"Høringsudkast"

Indholdsfortegnelse

1.	Indledning	4
2.	Metode	5
3.	Strategien	6
3.1	Handlingsplan og økonomi	7
4.	Tiltag der kan øge den biologiske mangfoldighed	11
4.1	Sammenhæng i naturen - grønne spredningskorridorer	12
4.2	Bepantning og drift af parker og andre grønne områder	15
4.3	Pleje og etablering af vandhuller og regnvandsbassiner	21
5.	Prioriterede arter	23
5.1	Vurdering af arterne	28
6.	Forslag til tiltag i parker og naturområder	48
6.1	Område Syd	51
6.2	Område Vest	57
6.3	Område City	66
6.4	Område Øst	78
6.5	Område Nord	88
7.	Klimaforandringer	113
7.1	Klimaforandringer og arter i Københavns Kommune	114
7.2	Klimaforandringer og naturtyper i Københavns Kommune	115
8.	Litteratur	120

1. Indledning

København har fået en strategi for biologisk mangfoldighed. Det er et stort skridt i retningen mod at stoppe tabet af biologisk mangfoldighed.

"Ved biologisk mangfoldighed (biodiversitet) forstås mangfoldigheden af levende organismer i alle miljøer, både på land og i vand, samt de økologiske samspil som organismerne indgår i. Biologisk mangfoldighed omfatter såvel variationen indenfor og mellem arterne, som mangfoldigheden af økosystemer." (Kilde: FN's konvention om biologisk mangfoldighed, Rio-konferencen 1992)

Plads til naturen

Der skal være plads til naturen i en by som København. I takt med at København bliver en grønnere by, skal den også blive mere mangfoldig. Der skal indenfor byens rammer udvikles en grønnere by for både dyr, planter og mennesker.

Teknik- og Miljøforvaltningen i Københavns Kommune arbejder for at skabe og bevare en høj naturkvalitet, som kan give borgerne i København værdifulde oplevelser og fredelige åndehuller.

Københavns Kommune vil med strategien trække hensynet til den biologiske mangfoldighed frem i lyset og ind i den daglige drift og i planarbejdet. Driften af Københavns grønne områder skal tilrettelægges, så den biologiske mangfoldighed i højere grad tilgodeses og øges, og planlæggerne skal indarbejde hensynet til den biologiske mangfoldighed i byudviklingen gennem kommuneplanen og lokalplaner.

Strategien skal være ambitiøs og samtidig realistisk

København har taget et stort skridt ved at lave denne helhedsplan, men det er også kun det første skridt. Strategiens forslag til indsatser, der skal øge den biologiske mangfoldighed, spænder fra de store og komplicerede projekter som genåbning af åer, til små daglige tiltag ude i de grønne områder. Det hele kan ikke nås i første omgang, og ressourcerne er begrænsede. Derfor må der tænkes kreativt, og hvor andre projekter kan gavne den biologiske mangfoldighed må synergien udnyttes. Frivillighed og arbejdet med klimatilpasning er eksempler på andre indsatsområder i Københavns Kommune, som kan bidrage til at øge den biologiske mangfoldighed.

2. Metode

Kilder til eksisterende forhold

En del af forarbejdet til denne strategi bestod af en vurdering af 23 områder der administreres af Center for Park og Natur i Teknik- og Miljøforvaltningen. Beskrivelserne af områdernes naturindhold er hovedsageligt baseret på viden samlet fra følgende kilder:

- Materiale leveret af Københavns Kommune, herunder udviklings/plejeplaner for de enkelte områder, overvågningsrapporter, arbejdsrapporter og naturfaglig viden hos kommunens medarbejdere
- Dansk Ornitologisk Forenings database over observationer af fugle. DOFbasen: www.dofbasen.dk
- Den brugerdrevne artsportal Fugle & Natur: www.fugleognatur.dk/
- Forskellige fagpersoner med kendskab til naturen i Københavns Kommune (Finn Skovgaard, Erik Rald, Keld Pedersen, Knud Flensted, Jan Pedersen, Per Stadel Nielsen, Hans Baagøe)

Strategien med baggrundsmateriale

Strategien indeholder udover en handlingsplan for 2011-2012 også baggrundsmateriale for prioriterede arter, de 23 undersøgte områder og klimatilpasning.

3. Strategien

Dette er en strategi for biologisk mangfoldighed i Københavns Kommune. Strategien er udarbejdet af Teknik- og Miljøforvaltningen, Københavns Kommune som et led i arbejdet med at øge den biologiske mangfoldighed i København. Strategien afspejler desuden et politisk ønske om at optimere mulighederne for en øget biologisk mangfoldighed.

Strategien bygger primært på en faglig rapport fra konsulentfirmaet COWI A/S om biologisk mangfoldighed i Københavns Kommune.

Forvaltningen arbejder på at få udbredt kendskabet til arbejdet med biologisk mangfoldighed og bevarelsen af den, først i Teknik- og Miljøforvaltningen senere i resten af kommunens forvaltninger. Under udarbejdelse af strategien har forvaltningen internt afstemt strategiens indhold, herunder arbejdet med at indføre hensynet til biologisk mangfoldighed i lokalplaner. I det videre implementeringsarbejde vil forvaltningen inddrage bl.a. Kultur- og Fritidsforvaltningen herunder Københavns Ejendomme, som administrerer mange grønne områder.

Ud fra en økonomisk betragtning har forvaltningen i første omgang valgt at fokusere på, hvordan den biologiske mangfoldighed kan bevares og udbygges i forvaltningens ressortområde på land. Forvaltningen vurderer at man her vil kunne høste en stor effekt med få ressourcer. På længere sigt vil forvaltningen arbejde på at strategien for biologisk mangfoldighed udbygges til at dække både land- og vandområder og omhandle alle forvaltninger, private grundejere, boligforeninger mv.

Strategien skal løbe fra 2011 til 2015, hvorefter det forventes at ny viden på området og gennemførelsen af aktiviteter vil nødvendiggøre en revision af strategien.

Kriterier for kategorisering af bynatur og bynær natur

Forvaltningen har valgt at inddele parker og naturområder i to kategorier: *bynatur* og *bynær natur*. Arbejdet med at øge den biologiske mangfoldighed vil blive grebet forskelligt an alt efter, hvilken kategori det grønne område hører under.

- *Bynatur* i København findes i byens parker, hvor grænsen mellem by og natur er skarp, men hvor den rekreative brug, parkens størrelse eller parkernes isolation fra grønne korridorer gør, at den biologiske artsrigdom er lav og svær at forbedre. Bynaturen er ikke mindre vigtig, men den skal ofte i højere grad også tilgodese de rekreative interesser, som Københavnerne har. Derfor er det i områder med bynatur hovedsageligt mindre, naturforbedrende tiltag eller ændringer i

driften, som samtidig kan spille sammen med de rekreative interesser, der vil blive fokuseret på.

- *Den bynære natur* er hovedsageligt de store naturområder, som ligger i udkanten af byen, fx Utterslev Mose og Amager Fælled. Til sammenligning med bynatur er områder med bynær natur kendetegnet ved at være større, mere sammenhængende og mindre plejede. Den bynære natur har et større potentiale for opnå større biologisk mangfoldighed, da områderne allerede har mange af de forudsætninger, der skal til for at antallet af dyre- og plantearter kan forøges. Teknik- og Miljøforvaltningen vil fokusere på at optimere den bynære natur og spredningen af arter mellem de store naturområder ved hjælp af faunapassager og grønne korridorer.

3.1 Handlingsplan og økonomi

Handlingsplanen indeholder en oversigt over formidlingsindsats, fysiske tiltag og vidensindsamling. Handlingsplanens aktiviteter revideres hvert år.

3.1.1 Formidling

Opmærksomheden på medarbejdernes og borgernes forståelse for strategien og dens tiltag er stor i Teknik- og Miljøforvaltningen. Det er afgørende for strategiens succes, at medarbejdere og borgere forstår og støtter de forskellige tiltag, som for nogen måske kan virke unødige og besværlige.

I handlingsplanen for biologisk mangfoldighed er formidlingen af tiltag prioriteret højt, fordi det er vigtigt med opbakning og handling også på borgerniveau for at bevare den biologiske mangfoldighed. Formidlingen skal rettes mod borgerne, men i særlig grad også Københavns Kommunes forvaltninger, som administrerer og planlægger byens udvikling. Det er vigtigt, at strategiens generelle principper indarbejdes i kommunens planarbejde på flere niveauer, så hensynet til biologisk mangfoldighed bliver vægtet sammen med hensynet til fx miljø og sundhed.

3.1.2 Fysiske tiltag

Det er målet med de fysiske tiltag at bevare og øge den biologiske mangfoldighed i København. Tiltagene skal i de fleste tilfælde finansieres indenfor fagcentrenes driftbudget. Større projekter, som er vigtige, hvis kommunen skal gøre en væsentlig forskel for den biologiske mangfoldighed, er indtil videre ufinansierede. De skal derfor indgå i de årlige budgetforhandlinger. En anden mulighed er at søge midler i fonde og gennem EU, hvilket ofte kræver en tilkendegivelse om medfinansiering fra kommunens side.

3.1.3 Vidensindsamling

Opdatering af viden i Teknik- og Miljøforvaltningen, herunder overvågning af arter og undersøgelser af løsninger, er et led i arbejdet for at øge den biologiske mangfoldighed.

For at beskrive, hvilke tiltag der kan iværksættes for at øge den biologiske mangfoldighed i et givet område, er det vigtigt at anskueliggøre mulige løsninger.

Den nye viden skal indarbejdes løbende i naturforvaltningen og i strategien ved revisionen af den i 2015. Ny viden om grønne spredningskorridorer og beskyttede arter indføres i kommuneplanen ved dennes revision hvert 4. år. Viden om, hvilke tiltag der skal til for den nødvendige beskyttelse af kommunens prioriterede arter, skal også bruges, når der udarbejdes budgetkort til budgetforhandlingerne og laves fondsansøgninger.

Gennem det tværkommunale samarbejde Green Cities er Københavns Kommune forpligtet til hvert år at overvåge en ny art, som forekommer på kommunens liste over prioriterede arter. Teknik- og Miljøforvaltningen vil fortsætte overvågningen, som først og fremmest prioriterer de arter, som på kommunens liste også er omfattet af EU-direktivernes krav om beskyttelse. Prioriteringen foretages ud fra en faglig vurdering af de prioriterede arters behov for overvågning.

Den økonomiske udfordring i arbejdet med at øge den biologiske mangfoldighed er stor, men ikke uoverstigelig. En omstrukturering af den daglige drift og implementeringen af naturhensyn i planlægningen er en god begyndelse, som ikke koster mere end den tid, det tager at formidle de nye ideer og ændre på rutiner. Indarbejdelsen af tiltag for den biologiske mangfoldighed i større projekter er allerede i gang, fx. i forbindelse med genåbningen af Grøndals Å og lokal afledning af regnvand.

Tabel 3.1 Formidlingsindsats rettet mod borgere og andre interessenter. CPN=Center for Park og Natur. TMF=Teknik- og Miljøforvaltningen

Aktivitet	Finansiering	Startår
Hjemmeside	CPN midler	2011
En artikel om "Året der gik i naturen i København"	CPN midler	-
Kampagne mod fuglefodring	CPN midler	2011
Information og presse om tiltag generelt	TMF midler	2011
Information til borgere om havebrug og biologisk mangfoldighed	CPN midler + eksterne midler	2012

6.2 Område Vest

- Valbyparken
- Vestre Kirkegård
- Vigerslevparken

6.2.1 Valbyparken

Valbyparken er en af Københavns yngste parker. Den ligger på den gamle Valby Fælle, som var en lavliggende strandeng langs Kalveboderne. Hele fælleden havde siden 1913 været anvendt til losseplads. I 1937 ophørte lossepladsdriften på en mindre del af området. Affaldsdyngerne havde nu gjort området en del højere og dermed mindre udsat for oversvømmelse. Borgerrepræsentationen besluttede derfor, at der skulle anlægges en park på det frigivne lossepladsareal. Parken skulle tilgodese borgerne i de nye bydele Valby og Kgs. Enghave. Oven på affaldet blev lagt kloakslam, aske og muld. På størstedelen af arealet blev herefter sået græs, mens der langs parkens grænser blev plantet busketter og hist og her grupper af træer. Parkens areal er 64,2 ha. Den blev anlagt i perioderne 1937-39 og 1944-52. Parken blev fredet i 1966. Kysten langs Kalveboderne er omfattet af Kalvødkilefredningen af 1990.

Figur 6-9 Valbyparken

Værdier og potentiale

- De store træplantninger i parkens sydøstlige hjørne har udviklet sig til mindre skovpartier med eg, ask og ahorn. Disse træplantninger udgør størstedelen af Københavns Kommunes fredsskov, hvilket betyder, at områderne skal forblive skovklædte.
- Træerne i Valbyparken blev plantet i 1950'erne. Parken rummer mange store træer også af bl.a. avnbøg, zelkova (der hører hjemme i Kaukasus), Duetræ (hjemmehørende i Kina) og Tulipantræ hvis naturlige hjemsted er Nordamerika. De er kun plantet få steder i Danmark.
- I Valbyparken er de fire almindelige paddearter; skrubtudse, butsnudet frø, grøn frø og lille vandsalamander fundet i størsteparten af de vandhuller, der er egnede som ynglesteder for padder. Skrubtudse og butsnudet frø yngler i de fleste af de vandhuller, hvor de er registreret om foråret.
- De fleste vandhuller er anlagt i 1995 og 1996. I årene derefter kunne der findes yngel af grønbroget tudse i flere af disse, men i de senere år er den ikke fundet ynglende i området.

Figur 6-10 Udsigt fra Valbyparken mod broen til Avedøre

- Ved undersøgelser i 2005 er fundet forekomst af brunflagermus (på Tippen), skimmelflagermus (i Valbyparken) og vandflagermus (ved Tudsemindesøen og Harrestrup Å). Desuden er der sandsynligvis fundet troldflagermus.
- I forbindelse med padderundersøgelser i 2007 blev fundet en digesvalekoloni i en jordbunke på kommunens oplagsplads. Desuden er der i Valbyparken mange gamle træer, som formentlig rummer hulheder, herunder spættehuller.
- Parken er fourageringsområde for tårnfalk.

Problemstillinger

- Udsætning af fisk i søen har været til skade for padderne, herunder grønbroget tudse. Vandhullerne var velegnede som ynglesteder for grønbroget tudse, og der kunne således findes yngel i flere af dem ved besøg sidst i 1990'erne. Der var også i en årække meget yngel af arten i Vandhaven. Vandhullerne i Frøparken er præget af tilgroning med især dunhammer. Grønbroget tudses ynglemuligheder er således reduceret kraftigt.
- Efter etableringen måtte to vandhuller tætnes med bentonit, da de ellers udtørrede for hurtigt. Disse vandhuller er de eneste af 1995-vandhullerne, der ikke var udtørrede i 2007.
- Der er flere steder forekomst af kæmpe-bjørneklo langs Valbyparkens yderkanter.
- De dele af Valbyparken, der er bedst egnede som levested på land for grønbroget tudse, er de åbne, lavtvoksende græsarealer og grusbelagte stier nær insektrige områder. Store dele af området vedligeholdes som brugsplæne til ophold og arrangementer. Disse arealer er pga. deres homogene græsdække og begrænsede dyreliv af ringe værdi for padder.
- Der sker mange nedkørsler af padder på Tudsemindevej.
- Der er ikke meget der vidner om at området oprindelig var strandeng. Kun helt ude ved Kalvebodløbet er der en opskylszone med nogle få strandplanter.

Figur 6-11 Store bestande af den invasive kæmpe-bjørneklo er et problem i randzonerne af Valbyparken

Forslag til tiltag

- Vandhullerne bør genetableres ved at tætnes bunden med ler. For at bevare vandhullerne som egnede for grønbroget tudse bør vegetationen holdes lav ved en årlig sensommerslåning.
- For at bevare vandhuller som egnede for grønbroget tudse bør vandhullet oprensnes. Dette bør gentages med ca. 5 års mellemrum for at holde vandhullet i en optimal tilstand. Oprensning skal udføres med forsigtighed for ikke at gennembryde det vandstandsede lerlag.

- For at vandhuller skal være optimalt for grøn frø og butsnudet frø bør der generelt være mere bevoksning end i de vandhuller, der målsættes aht. grønbroget tudse. For at undgå tilgroning med rørsump bør bredderne slås i sensommeren. Alternativt kan man oprense søen ca. hvert 10. år. Oprensning skal udføres med forsigtighed for ikke at gennembryde det vandstandsende lerlag.
- I nærheden af områder med større insektrigdom og egnede skjulesteder (f.eks. stenbunker) kan områder med brugsplæne dog være værdifulde fødesøgningsområder for grønbroget tudse (på linje med f.eks. asfaltarealer). Det anbefales derfor at etablere flere spredte stenbunker på brugsplænerne. Det er vigtigt at disse er solbeskinne og ved lejlighedsvis rydning af opvækst friholdes fra tilgroning med høj skyggende vegetation.
- Det bør overvejes at udtage nogle plænegræsarealer til høslætsdrift, gerne i området nærmest Sydhavnstippen, hvor der i forvejen langs stien mellem de to områder findes en mere interessant, blomsterrig vegetation med bl.a. pile-alant.
- Flagermusenes yngle- og rasteområder kan beskyttes ved at undlade at fælde gamle træer med hulheder hvor det er muligt med hensyn til sikkerheden. I særlig grad vil fældning af træer i flagermusenes yngletid og i overvintringsperioden være skadeligt for bestanden.
- Det bør undersøges om en del af erosionssikringen ved Kalvebodløbet kan erstattes af en mere naturlig overgang mellem land og vand. Hvis dette er muligt vil der kunne udvikles strandeng og/eller strandrørsump afhængig af bølgepåvirkningen.
- Der udsættes betonklodser som chikaner på Tudsemindevej for at begrænse hastigheden og dermed mængden af trafikdræbte padder.
- Der bør laves områder med begrænset aktivitet i form af boldspil og lignende omkring søer og vandhuller.

Figur 6-12 Udtørret vandhul (utæt lermembran) i Valbyparken

6.2.2 Vestre Kirkegård

Vestre Kirkegård er Danmarks største kirkegård, med et areal på omkring 54 hektar. Den blev anlagt i 1870, og er blevet udvidet flere gange. Mod Sjælør Boulevard står der en imponerende række af popler. Den øvrige kirkegård er præget af de smukke og monumentale alleer af lind, der opdeler de enkelte kvarterer.

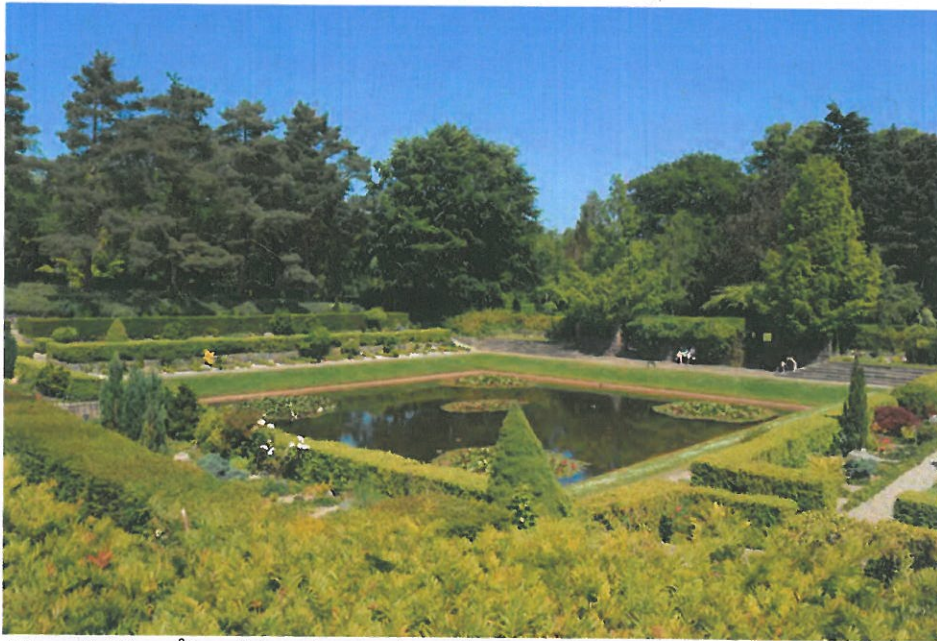
Figur 6-13 Vestre Kirkegård

Værdier og potentiale

- Det meste af området drives intensivt som kirkegård og park. Alligevel er det fir-kantede bassin ved urnehaverne ynglested for skrubbudse og lille vandsalamander.

Problemstillinger

- Kirkegårdens anden sø har en mere naturlig udformning, men her er vandkvaliteten tilsyneladende så ringe, at der ikke yngler salamandre. Formentlig er der også fisk her.

Figur 6-14 Åkandebassinet ved urnehaverne har rig undervandsvegetation af kransnålalger

Figur 6-15 og i bassinet er der og et mylder af lille vandsalamander og skrubtudsehaletudser

Forslag til tiltag

- Der kan opsættes kasser til fugle og flagermus.
- Der er allerede fisk (karudser) i bassinet ved urnehaverne, men på grund af den tætte undervandsvegetation af kransnålalger, har salamandrene tilsyneladende alligevel god ynglesucces, det er dog vigtigt, at der ikke udsættes andre og større fisk. Skal bassinet oprenses i fremtiden, bør man forsøge at udrydde fiskene ved samme lejlighed.

- Det kan overvejes at oprense den store sø. Den kan blive mere biologisk værdifuld, men da fiskene næppe kan udryddes, bliver den nok aldrig paddeegnet.
- Der kan udlægges kvasbunker til overvintring af pindsvin.

6.2.3 Vigerslevparken

Vigerslevparken er en del af den ydre parkring langs kommunegrænsen til Hvidovre og Rødovre. Parken forbinder Kalveboderne og Valby i syd med Damhushussøen i nord, hvor den via Damhusengen og Krogebjergparken har forbindelse til Vestvolden og hermed forbindelse videre ud til naturarealer vest og nord for København. Gennem hele parkstrøget løber Harrestrup Å.

Parken, der er et ca. 4 km langt grønt område, dækker et areal på ca. 45 ha. Parken er præget af ganske få vegetationstyper. Det er især fuldt udvoksede busketter og store plæner med fuldkronede træer. Der er derfor i 2006 rejst en ny fredningssag, som omfatter en samlet fredning af Vigerslevparken, inklusiv Københavns Kommunes del, arealer i Hvidovre Kommune samt Damhussøen, Damhusengen, Krogebjergparken og Grøndalsparken inklusiv Københavns Kommunes og arealer i Frederiksberg Kommune.

Figur 6-16 Vigerslevparken

Værdier og potentiale

- De busk- og træarter, der ikke er naturligt forekommende i Danmark, danner ikke grundlag for et naturligt sammensat dyreliv. Der er derfor ikke så mange dyrearter repræsenteret, som man ellers vil finde i mere naturprægede områder. Området rummer dog mange store, gamle fuldkronede træer som kan være levested for et varieret og rigt dyreliv.
- Der er ikke foretaget egentlige undersøgelser af insekter, fugle og større dyr. I kommunens folder om Vigerslevparken nævnes sommerfuglene: nældens takvinge og dagpåfugleøje. Fuglene: gråand, fiskehejre, stær, solsort, sjagger, ringdue, skovskade og sangere. Og af større dyr nævnes: ræv, egern og pindsvin
- En del af arealerne holdes med fælledgræs og der er god variation mellem kortklippede områder og arealer med langt græs.

Figur 6-17 Harrestrup Å løber gennem Vigerslevparken.

Problemstillinger

- Åløbet syd for Damhussøen blev i 1940'erne rettet ud og i 1958-64 blev der lagt fliser på siderne og støbt beton i bunden. Dermed havde man fuldt ud taget konsekvensen af, at åen gradvist var blevet en åben spildevandsrende. I de senere år er mængden af spildevand i åen heldigvis blevet mindre, og der arbejdes på at få den yderligere reduceret.
- Ved Vigerslevparkens anlæggelse er Harrestrup Å blevet adskilt fra parken med hegn og plantning. Dels fordi det kan være farligt at falde ned i den, og dels fordi den oprindeligt er udformet som et spildevandsteknisk anlæg og derfor ikke opfattedes som tilhørende parkens verden. Da åen i 1990 "genvandt" sin status som vandløb, indebar det dog ikke en fjernelse af flisebelægningen og genopretning af åens fysiske udformning.
- Der er forekomst af kæmpe-bjørneklo.
- Vegetationen i fælledgræsarealerne er præget af grove græsser og næringskrævende urter.
- Vigerslevparken og Harrestrup Å krydses af flere store trafikbarrierer: Roskildevej, jernbanen København-Roskilde, Vigerslev Allé, Folehaven og Gl. Køge Landevej.

Forslag til tiltag

- Fliser og beton fjernes fra vandløbet så der bliver mulighed for større fysisk variation. Mulighederne for en genslyngning bør undersøges. Det har tidligere være foreslået, at vandløbsprofilen ændres til et dobbeltprofil med banketter i flere niveauer. Etableringen af denne profil vil kræve, at overbredden af vandløbet øges med ca. 3 meter. I bunden af åen foreslås etableret en slynget strømrende, hvor vandet vil strømme i den tørreste tid af året. På den nederste banket kan der etableres en vådbundsflora, som kan oversvømmes, når der er meget vand i åen. Under ekstreme afstrømninger i Harrestrup Å skal en mere højtliggende banket kunne oversvømmes.
- Mulighederne for at etablere et eller flere vådområder/midlertidigt oversvømmede sjapvandsområder bør ligeledes undersøges. Dette vil samtidig forøge den hydrauliske kapacitet af områderne og begrænse risikoen for overløbshændelser.
- Flere områder i Vigerslevparken kunne udlægges som fældegræs. For at fjerne næringsstoffer er det vigtigt at det afslåede materiale fjernes, så der efterhånden fjernes næringsstoffer, hvilket giver basis for en mere varieret flora. I nogle områder kan der laves forsøg med afskrælning og fjernelse af græstørv. Herved er mulighederne for at nye arter kan etablere sig større.
- Bekæmpelse af bjørneklo intensiveres.
- Store træer og træruiner bevares i videst muligt omfang, dvs. fældes kun af sikkerhedsgrunde, og fældede stammer efterlades til naturligt henfald.
- Planteaffald komposteres på passende steder af hensyn til dyrelivet (pindsvin og insekter).
- Muligheden for at sikre arternes spredning vha. faunapassager bør undersøges. F.eks. vil der være mulighed for at etablere flydebanketter i underføringen af Harrestrup Å ved København-Roskilde banen.

Figur 6-19 Harrestrup Å ved krydsning med jernbanen. Her kan der etableres banketter til faunaen.